

hospodářské mohoucnosti, i když jest souhlasiti s tím, že by 60 Kč měsíčně nestačilo. Dále vytýká dovolatel, že odstupňování po 10 Kč jest nepřiměřeně nízké. Takové vyměřování výživného na dlouhou řadu let podle stupnic věku dítěte jest vždy pochybné ceny. V takovém případě hledí se sice ke zvýšeným potřebám dítěte s přibývajícím věkem, ale druhá složka pro výměru výživného, hospodářská mohoucnost otce, zůstává táž, jaká byla v době vydání rozsudku, protože nelze věděti, jak se jeho poměry v budoucnosti vyvinou, a nelze počítati s pouhými možnostmi. Ostatně, tím se dítěti nestane újma, protože, změní-li se podstatně ta neb ona složka, může se podle zásady rebus sic stantibus každá strana domáhati změny. Nynějším poměrům odpovídá výživné stanovené nižšími soudy.

Čís. 9124.

Výklad pensijního normálu zřízenců Harrachovských ze dne 1. ledna 1836 a ze dne 7. června 1921.

Odměna za vedení patronátních účtů, jež nebyla placena z důchodů velkostatku, nýbrž z důchodů patronátu, není platem, z něhož by příslušela pense.

(Rozh. ze dne 22. srpna 1929, Rv I 1067/29.)

Žalobce byl od roku 1896 revidentem na panství býv. hraběte Harracha. V této službě byl až do 31. května 1925, kdy mu byla jako jiným zaměstnancům dána výpověď vzhledem k převzetí panství Státním pozemkovým úřadem. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se žalobce na velkostatkáři Harrachovi placení pense. Žalobě bylo zásadně vyhověno soudy v š e c h t ř í s t o l i c e v podstatě z týchž důvodů jak uvedeno v rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 22. srpna 1929, Rv I 599/29 čís. sb. 9122. P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e přiznal v případě, o nějž nyní jde, žalobci požitky, započítav do pensijní základny i odměnu za vedení patronátních účtů. O d v o l a c í s o u d vyhověl odvolání žalovaného potud, že vyloučil odměnu za vedení patronátních účtů ze započítání do pensijní základny a uvedl v tomto směru v d ů v o d e c h: Pokud se týče požitků, nutno uznati, že žalující nemá nároku na započítání odměny 1900 Kč za vedení patronátních účtů do pensijní základny. Správně připomíná žalovaný, že jde o odměny a požitky vyplácené ze jmění patronátního, nikoliv z důchodů velkostatku. Okolnost, že ve schematismu úřednictva žalovaného označeny byly tyto požitky jako služné, nemůže ještě o sobě založiti závazek žalovaného, by pro zápis do schematismu zvyšoval i pensijní základnu, a není pro takové opatření podkladu ani v pensijních normálech. Ani skutečnost, že při sepisování požitků zaměstnaneckých, jež bylo prováděno za účelem zjištění podkladu pensijního podle žádosti Státního pozemkového úřadu, připočítávány byly tyto požitky do základního služného, nemůže přivoditi povinnost

bývalého zaměstnavatele, by uznal požitky ty jako součást pensijní základny.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl ani dovolání žalovaného, ani dovolání žalobcovu a odvětil tomuto v

d ů v o d e c h :

Co se týče žalobcova dovolání, dovedil odvolací soud případně, že odměna za vedení patronátních účtů 1900 Kč, ježto nebyla placena, jak jest zjištěno, z důchodů velkostatku žalovaného, nýbrž z důchodů patronátních, není platem, z něhož podle pensijních normálů ze dne 1. ledna 1836 a ze dne 7. června 1921, pokud se týče podle pensijních norem pro státní úředníky a zřízence, vytčených v zákonech ze dne 14. května 1896, čís. 74 ř. zák. a ze dne 17. prosince 1919, čís. 2 sb. z. a n. z r. 1920 a platných podle normálu ze dne 7. června 1921 též pro Harrachovské zaměstnance, přísluší žalobci pense. Na tom, jakž také uvedl i odvolací soud, nic nemění okolnost, že řečená odměna byla v schematu úředníků na statcích žalovaného označována jako služné a že při provádění pozemkové reformy byla přihlášena jako služné za souhlasu zástupce žalovaného za účelem stanovení případného odškodnění žalobce nebo jeho dalšího zaopatření.

Čís. 9125.

Prozatímní opatření podle § 379 ex. ř.

Není třeba, by byl osvědčen přímý úmysl dlužníka zmařiti nebo značně stížití exekuci, stačí pravděpodobnost toho. Spadá sem i případ, že se odpůrce nepoctivě zachoval k svému společníku a věřiteli ukrýváje zisky společných podniků, přisvojuje si je, takže se pro tyto manipulace ocitl až v trestním řízení.

Nárok ze vkladů spořitelních a záloženských jest peněžní pohledávkou na vydání uložených peněz. Povolení obstarávky vkladů nevadí, že exekuci na samou pohledávku z vkladní knížky bude nutno vésti nejprve jejím odnětím.

(Rozh. ze dne 23. srpna 1929, R I 653/29.)

K zajištění peněžité pohledávky navrhl ohrožený povolení prozatímního opatření soudní obstarávkou pohledávek příslušejících odpůrci navrhovatelovu proti bankám na běžných účtech, vkladních knížkách a jiných pohledávkách. S o u d p r v é s t o l i c e prozatímní opatření povolil, r e k u r s n í s o u d návrh zamítl. D ů v o d y: Byť i nárok, k jehož zajištění prozatímní opatření směřuje, považovati bylo za osvědčený výpovědmi přezvědných osob, nedostává se tu osvědčení takového jednání odpůrce, jež by odůvodňovalo obavu, že by odpůrce navrhovatelův bez povolení prozatímního opatření způsobem v druhém odstavci § 379 c. ř. s. naznačeným hleděl zmařiti nebo značně stížití dobytí peněžité po-